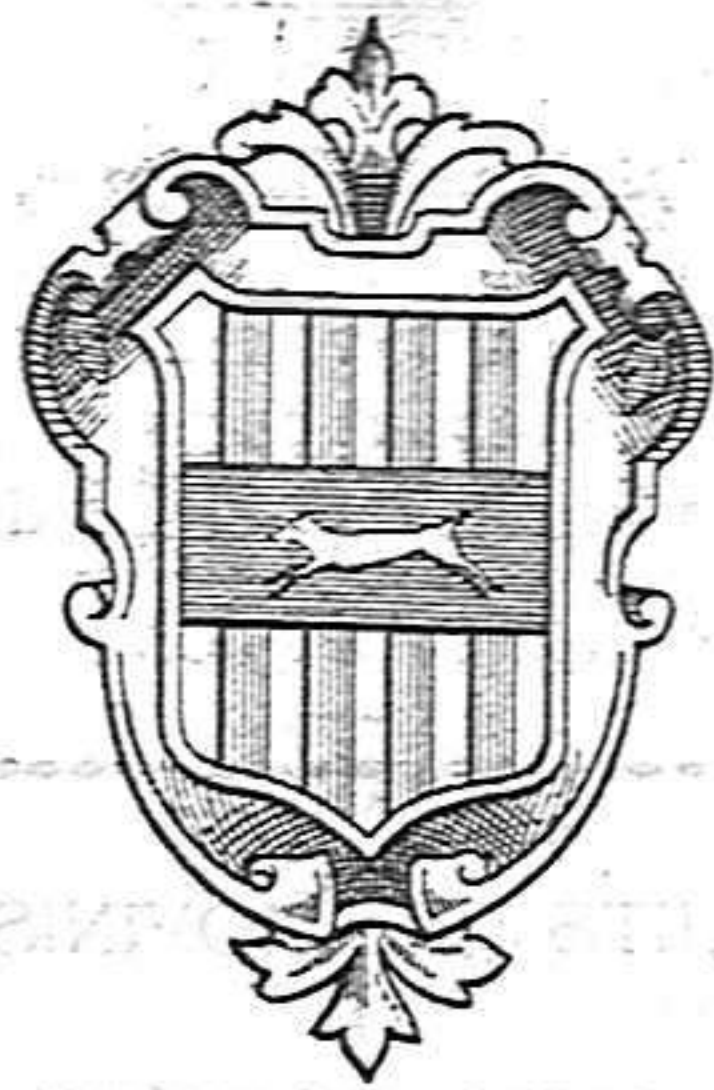

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.--INCA.

Anys 1

SETMANARI POPULAR
INCA 5 JUNY 1915

Núm. 23

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

MESTRE RAMÓN BARBA-FLORIDA I FELIX DE LES MERAVELLES DEL MÓN.

El biògraf anònim i primitiu de Ramón reconta que «aná s en lo dit reurend Mestre al Pare Sant e als Cardinals, per obtenir que per lo món se fessen monastirs hon s aprenguessen diuersos lenguatges per convertir los infaels: e com fos arribat a cort, atrobà lo Sant Pare qui llavors era mort de fresch; per la qual cosa, deixada la cort, torná s en la via de París, ab propòsit e intenció de legir et comunicar la Art publicament, la qual nostro Senyor li havia comunicada; e de fet, essent a París llegí aquí publicament en l'escola de mestre Britolt, canceller del dit estudi, e com aquí hagués estat un temps e hagués vista la forma del estudi, aná s en a Montpeller...»

Una aula per ell li assignà mestre Britolt en el dit estudi de París. Aquest mestre Britolt no és altre sinó Berthauld de Saint-Denys. Una viva corona d'estudiants s'espesseïa a l'entorn d'aquell pelegrí il·luminat qui portava una «Art general» que «trop era subtil a entendre»; i a poc a poc la corona d'oidors s'anava aclarint. Mestre Ramón Barba-florida, li deien els estudiants. El nom de mestre Ramón Barba-florida ben aviat fou popular dins la ciutat de París; però el seu ensenyament no reixia: son tecnicisme peculiar, el joc de predicats i les abundoses figures esquemàtiques, amb «cambres» o compartiments, resultaven d'esquerpa comprensió; «e aquí ordonà e feu un altre llibre, lo qual apellà «Art de trobar veritat» e aiximateix reduí en tots los altres llibres les XVI figures a quatre per amor de la fragilitat humana...»

- Regnava aleshores Felip lo Bell, fill d'Elisabet d'Aragó, germana del rei Jaume II de Mallorca. Aquesta volgué conèixer l'inovador barbat-florit, «català de Mallorca», i li trameté missatge de que anés al palau. Figureu-vos l'estorament de la regina de França quan reconegué, sota els vils vestiments i la neu de la barba, l'antic patge de son pare, adolescent i bell com una dona.

Aquest fou el primer sojorn de Ramón a París. Durà dos anys, poc sà, poc llà, des de 1286 fins a 1288. L'èxit de Ramón fou feble, segons confessa dolorosamen tell mateix, i «vista la forma de estudi» s'en tor-

nà a Montpeller.

Beneventurat i fructuós sojorn aquest de Ramón a la ciutat de París. Allà fou escrit el «Felix de les Meravelles del món». Si l'Art demostrativa era massa eixuta i subtil per als estudiants de la Sorbona, ja faria una altra obra mengívola i amena, que no seria més que una derivació i quasi una floració de l'Art, com si un tronc ressec brostàs sobtadament en fulles i en floratge i s'animàs d'ocells i cantoríes. Un home qui «entristicia i en languiment estava en estranya terra» tenia un bell fill adolescent qui havia nom Felix i li digué semblants paraules: «Amable fill, quasi morta és saviesa e caritat... No és la fervor que ésser solia en lo temps dels apòstols e dels màrtirs qui per coneixer e amar Deu, languien e morien. A marvellar te convé hon és caritat e devoció anada. Ve per lo món e maravella't...» Obeí Felix la comanda de son pare i en prengué comiat amb gracia i benedicció, i amb la doctrina que son pare li donà, anava per los boscatges, per muntanyes i per planures, per erms i poblats; dialogava amb prínceps i amb cavallers; trescava per castells i per viles i es marvellava de totes les meravelles que trobava en ses meravelloses pelegrinacions.

Amb corfès salutació escomefia les azaltes pastoresques que encontrava per les belles praderies d'on la verdor era trencada per les belles aigües decorrents; reverencialment saludava els ermitans, plens de llargaria de dies i enriquits amb dó de consell, que trobava prenint l'ubaga frescor de les belles forts desconegudes. Per semblant manera anava Felix trescant món, amb els ulls juvenils tot oberts, fàcils a la meravella «demanava ço que no entenía, recomptava ço que sabia, en treballs e en perills se metia per tal que a Deu fos feta reverencia e honor...»

Per ventura, cap altre obra lulliana és, més que el Felix, abundós de fresca i continua esponera. Com en el bosc de Miramar les eures s'enfilen als pollancre, qui allarguen els braços a les alzines, lligades per l'espínosa abraçada dels romaguers, als pins vestits de caballera tan llarga que tapa la vegetació de mil herbes humils, i tota la selva vibra amb l'anòmina moltitut de les bestioles i amb l'alat exercit dels ocells; aiximateix en el llibre lullian, un bell apòleg s'ajunta a uns semblança o a una cantarella

gentil, i un eximpli és al costat d'una al·legoria i un castell torreja vora una hermita, i un escuder no és lluny d'un cavaller, ni una noble ciutat d'una abadia honrada. I tot és mogut i és animat i és dramàtic. En deu parts el llibre és departit, ço és saber «Deu, Angels, Cel, Elements, Plantes, Metalls, Besties, Home, Paradís, Infern.» Tota la ciencia i tot el bulliment social d'aquella època hi batega poderosament, més la censura hi és mesclada amb molta misericordia, com si en la coentor de l'unció hi posàs més baume que no ví....

Llorenç RIBER.

JUNY

*Vol de domassos, claretats de festa
amb rengleres de gent endiumenjada;
sorda remor de mar avalotada
que de carré, en carrer bull i confesta;*

*cares riquent a la galant requesta;
cantics festius, senyera desplagada;
colors i aromes de la padria amada,
sang i or de madruxes i ginestra;*

*pluges de flors i groguejar d'espigues,
remoreig de converses, veus amigues,
impensades visions d'antiga historia;*

*i entre l'eco dels himnes eucaristics,
un Sol encés en mitx dels núvols místics
imnonda la ciutat de llun de gloria.*

Miguel S. OLIVER

CORPUS CHRISTI

*Infantó, bell infantó,
que davant la processó
vas semblant flors de ginestra,
per un Angel te prengui
que'n sembrava aquest matí,
tan bon punt l'alba sortí
davant lo Sol d'exa festa.*

Jacinto VERDAGUER

CARTA DEL PAPA

A continuació s'entrem la notabilíssima carta que Sa Santedat Benet XV acaba de enviar al Degà del Sagrat Col·legi de Cardenals:

«Era nostra intenció convocar en el mes de Juny el Consistori per poder parlar al S. Col·legi Cardenalici dels assumptos urgents de la Iglesia.

Pero impedint-ho els dolorosos aconteixements actuals, hem cregut oportú dirigir-nos al Degà del mateix S. Col·legi, recordant la nostra primera Encíclica, en la que expressàvem lo desig de veure terminada la desastrosa i encarniçada guerra, que és la deshonra d'Europa, i feien vots pera que'ls governants otorgassen als pobles el benefici inestimable de la pau.

Nostre veu de Pare i de amic no va esser escoltada, i la guerra continua ensangrenant l'Europa, fent desfocres per terra i per mar, per medis ofensius totalment contraris a les lleis de la Humanitat i al Dret internacional.

Avui, estesa la guerra a nostra amada Italia tenim fundats motius per temer aquí la mateixa conseqüència de llàgrimes i desgracies que acompanyen a totes les guerres.

Per Nostre part, desde'l principi no hem deixat res per fer a fi de aliviar els horribles mals de la guerra, i de lo íntim de l'ànima donam gracies a Deu que'ns ha concedit veure'l canvi de presoners inválits. Actualment nos ocupam, amb esperances d'èxit, en practicar idéntiques gestions en favor dels presoners de guerra que encara no sien completament inhàbils per combatre se troben ferits o malalts an els hospitals.

En quant a les necesitats de l'ànima, més atencibles i superiors a les del cos, hem proveït als Excèrcits de capellans militars facultats per celebrar la Santa Missa i assistir an els que moren, concedint-los amples privilegis dels quals podran usar tots los sacerdots que's troben agregats al exèrcit italià.

A tots ells los conjuram en nom de Jesucrist Nostre Senyor, per a que se mostren dignes de la Santa Missió que se'ls confia, a fi de que tots los militars no's vegem privats dels auxiliis religiosos a l'hora del dolor.

Sursum corda! Amunt los cors! Elevam i dirigim nostres cors al Cor Immaculat de Maria, demanant-li que de son diví Fill obtinga que cesse prompte aqueix terrible assot de la guerra, unint per això l'ardor de la pregaria, com diu la Sagrada Escritura, amb la generositat del sacrifici i de la penitència.

A eix fi exhortam a tots los fills de la Iglesia a que durant tres dies seguits o separats, conforme ells elegequen, se unescan a Nos en rigorós dejuni. A les condicions ordinaries los concedim indulgència plenaria, aplicable a les ànimes del Purgatori.

¡Que arribi la Nostre veu a tots nostres fills que actualment se troben en la guerra,

fent-los saber la part que prenim en sos sufriments! Ningun dolor dels fills deixa de tenir fonda repercussió en lo cor del Pare!».

Aqueixa hermosa carta termina ab la acostumada benedicció al Cardenal Degà i a tot el Sagrat Col·legi.

FRUITS DEL XOVINISME

MOSSEN ALCOVER DIPLOMÀTIC D'ALTURA!

Dins els articles d'En Delpont s'hi veu una progressió ascendent vers l'insult groller. Primer parla de Mn. Alcover en certa mica de respecte; darrerament acaba per dir-li bandejat i que estava amb intel·ligència amb espies alemanys. Aquesta gradació d'improperis mos indueix a pensar si verament l'escriptor rossellonés és responsable dels seus actes. De vegades, al veure sos escrits, pensam si serà un alienat, un foll amb molta d'inventiva, una víctima més de la Gran Guerra.

A l'article de 17 de novembre—que ja comentàrem—En Delpont fa constar que la bona fè de Mn. Alcover en aquest afer del espionatge alemany dels Drs. Schädel i Holle i els seus deixebles, està fora de dubte. (*Hâtons nous d'ajouter que la très bonne foi de Mossen Alcover est hors de doute, dans cet affaire*). Continua llevò la seua campanya publicant diferents articles dalt *Le Roussillon* els dies 22, 27 i 29 de Desembre, atacant més que mai an aquells filòlegs alemanys que un dia va obsequiar cantant cançons catalanes acompanyades amb bandurria i guitarra. Més En Delpont torna a repetir, queixant-s'en, de que Mn. Alcover els hagués introduïts dins el Rosselló sense haver-s'en adonat de que fossen lo que eren, ço és, «espions alemanys.»

Emperò el dia 12 de Janer d'enguany l'hom s'empipa de tot, s'oblidà dels respectes i de les consideracions, rebutjà la raó i la serenitat de judici, i, agafant la ploma amb rabia gran (par que ho vegem), se despenja amb un article que treia foc i flama i regalimava de brutor per tots els costats.

Com-e primera providencia En Delpont comensa lo que anomenar podríem l'exordi o introducció del seu escrit, acusant a Mn. Alcover d'haver tornat més alemany que els mateixos alemanys. (*Il est devenu plus allemand que les allemands.*) L'home feia referencia a una lletra de Mn. Alcover va dirigir an En Lluís Pastre, catalanista rossellonés, contestant a una alire d'aquest en la qual se li demanava la seua opinió sobre «la barbarie alemanya.» I donava un resum d'eixa carta de resposta, un resum per l'estil a la primera traducció del *Dietari*, un resum fals, imaginari, calumniós. Sabem que la carta de Mn. Alcover no estava concebuda amb els termes que cita En Delpont; si això no és ver que surti En Pastre i que mos tregui del dubte, donant a llum una copia verídica i íntegra de la carta que va sebre.

Semblant-li que lo que havia dit era encare molt pueril, afegeix En Delpont que «ells, els francesos se troben en el cas d'anomenar les coses per llur nom», i per conseqüència se veuen en la precisió d'anomenar bandejats («des bandits») els germanòfils per complicitat moral amb els teutons. Insult que de rebot feria a Mn. Alcover qui acabava de esser considerat com-e germanòfil.

No s'aturà aquí la rabieta d'En Delpont. Encare oprimeix més la ploma, la mulla dins verí, i escriu: *Mossen Alcover ne s'est pas encore excusé de nous avoir introduit, en Roussillon une bande de six philologues allemands d'avant-guerre; c'est donc qu'il n'eu éprouve aucun regret... qu'il a agi s-ciem-ment... et qu'il était de mèche avec eux... sur la promesse que l'Allemagne renonçait à ses vues sur les îles Baléares?... Le silence observé par nos autres amis de Mallorca, nous confirme dans cet idée. Qui ne dit mot, coustent, nous apprend la sagesse des nations.*

Son tan fontes, tan beneïtes, tan fora de lo verosímil, les paraules d'En Delpont que elles se jutgen per si mateixes. No és precís fer cap comentari devant uns mots que més farien riure si no se tractàs d'una cosa sèria, amb la qual s'embolica l'honorabilitat d'un paísà nostro. Se mos presenta el nostre Vicari General i Capítular com un dels principals diplomàtics de l'Espanya d'avui en dia! Si les Balears son espanyoles a ell ho devem! Cada jorn s'aprenen coses noves.

Amb tot i amb això caldrà respondre a certes afirmacions d'En Delpont per si acàs hi hagués qualqu que les prenguésseriosament. Es del tot mentida que «Mn. Alcover no s'hagi excusat d'haver introduït en el Rosselló, conscientment, tot un estol de sis espions alemanys»; és del tot mentida que Mn. Alcover «no hagi dit mot» sobre aitals imputacions. Ja ferem constar en el nostre article passat que Mn. Alcover havia escrita una lletra an En Juli Delpont dient-li que mai poria creure que aquells professors filòlegs fossin espies i que per poc que ho hagués sospitat no els hauria duits ni acompanyats en lloc. Perquè no l'ha publicada En Delpont dita carta?

A més, com que l'acusació de que Mn. Alcover «anava de consigne amb els espies» ningú, ni En Delpont (com no se pot veure en els articles de 17 de novembre i en els de desembre) l'havia formulada fins an aquell instant, com era possible que Mn. Alcover l'hagués poguda desmentir?

Nosaltres, els qui coneixem a Mn. Antoni M.ª Alcover, protestam quantre les imputacions del escriptor rossellonés i desitjãm que la nostra protesta sia escoltada i tenguda en compte per a vergonya de tots aquells, que amb una desaprensió sens mida, trepitgen la veritat i amollen impúdica i injustament demunt persones le's més honrades i dignes, tota la verinada que serven i coven dins llur pit.

JOAN ESTELRICH.

CULTIU DEL ATMELLER

Hem tingut ocasió, durant aqueixa última florada, de preguntar aci y allà á jornalers y propietaris, qué'n saben dels treballs que practican los experimentats en lo conreu del atmetller pera'l retard de la florada.

Podém assegurar que en aqueix país se desconeixen los medis de deturar per un quant temps, lo símbol de la imprevisió, com s'anomena á la florada del atmetller.

Avuy que en tots los indrets de la Sagarra y del Urgell son á milers los homes que plantan á centenars d'aquest fruiter, es bo, es altament patriótic difundir los medis d'aquell conreu, encaminat a salvar d'unas geladas potser las justas, las cullitas considerables d'atmetlla, font d'una-riquesa avuy molt i molt considerable.

Nosaltres que veyém en l'atmetller un resorgiment de nostra pagesia, no voldríam que vingués mai la glassada d'aquest arbrat pera no tenir de dir com en Rusiñol que l'any que's glassan los atmetllers comensa la tardor á l'estiu, y las fullas cauhen tendres sense tenir temps d'assecar-se.

Molt be que la flor del atmetller vulga sortir sola y primer que totes: que sia la bandera blanca anunciant la primavera, lo colom de l'arca y la flor nupcial del any, pero deturemli en aqueixas terras de frets tardans, totes aqueixas galanuras; fem de manera que aqueixa poncellada que si be enmiralli als ulls, resti a nostras butxacas: practiquém lo que'ls experts mallorquins realisan pera'l éxit de sas floradas y no duptém, bona gent de la pagesia, que serán molts y molts los anys que benehiréu lo *prevenir la imprevisió* dels nostres atmetllers.

¿Cóm se logra aytal retard? Sencillament, descalsant los atmetllers, deixant el contacte de l'ayre algunas de sas tendres arrels, procurant que la frescor de la nit s'infiltri en aqueix plantat, servint-li de fré en sa marcha esbojarrada, Es un costipat conscient que debem donar á nostres arbres pera deturar-lo en son frenesí de galanura.

També hi ha un altre medi de *constipar* als atmetllers encara més senzill y potser més profitós. Consisteix aquest en ratllarlo; ferli ab un ganivet esmolat una sangría á lo llarch de son tronch badantli un xich sa pell pera posar aixís al contacte de la atmósfera la sava ufanosa que s'enfila per son cos.

Es á dir, convé ferli mal en aquells jorns que ell vol alegrarse, en aquells dias justos que segurament lo salvarán de la mort de sa florada.

Hem dit que la sangría es un medi profitós, perque si de moment retarda la florada, després contribuheix a son desenrotlló. Aixó ho havém aplicat a tota mena d'arbres donant sempre un bon resultat. Pagesos si guém imitadors dels bons exemples.

P.

De «Nuevo Ambiente»

De «L'Art del Pagés».

Noces d'or de Mossen Felix Sardà i Salvany

Dia 10 del present juny farà 50 anys que'l propogandista catòlic Mossen Felix Sardà i Salvany digué la primera missa. Els catalans que estimen tot lo seu en lo que val, tractaren de fer-li un solemniaal homenatge; i al formar-se una junta organissadora de persones d'alt prestigi, el Dr. Sardà se des-tira d'un manifest que envià an els periódics, dient que de cap manera acceptaria ni consefiria que se fés en son honor el més modest homenatge.

Ara hem rebuda una circular, en que els firmants proposen, amb l'aprovació i aplauso del Bisbe de Barcelona, que tots els qui senten admiració per l'obra del Dr. Sardà, trenta dues vegades beneida per quatre Sumos Pontífics, dia 10 lo feliciten amb telegrama o targeta postal.

La correspondencia deu anar adreçada a Mossen Felix Sardà i Salvany, Sabadell.

Es d'esperà que nostros amics, voldrán fer aquesta petita manifestació d'efecte a tan insigne propogandista catòlic, per les seves nocés d'or. Per fer-ho res mes senzill i edecuat que escriure la felicitació a una targeta postal del Bt. Ramón Lull, d'aquest altra escriptor de raça, quines festes centenaries del seu martiri i santa mort estàn celebrant.

Ecos de Ca-nostre

VENGUENT DE LES MANIOBRES—Ahir, en tren especial tornà la tropa de fer les maniobres havent recorregut, a més del poble de Son Servera: Manacor, Felanitx, Porreras, Lluchmajor i Ciutat, a on fé els honors a la processó del Corpus. Dimecres al anar-se'n a Ciutat, soldats i majors, se banyaren fins a sa pell, amparant aigo torrencial uns nous kilòmetres de camí.

Per veurer-los arribar, ahir acudí molta gent a l'Estació; per cert que venien cúits i morenos del sol i la serena de les maniobres.

Avui se donaràn moltes llicer-cies limitades.

MÚSICA D'UN HIMNE.—Nostro paísà i exquisit compositor D. Antoni Torrandell, ha compost la música a l'himne de les festes centenaries del Bt. Ramón Lull, tret per Mossen Llorenç Riber.

Les persones que l'han sentit lo alaben ferm pel bon efecte de ses notes magistrals.

VIATICADA—Dimars, tengué un atac an el cor, Sor María del Cor Puríssim, una de les mestres de les escoles del Convent de Sant Vicens de Paül, que se temé per la seva vida i fong viaticada de pressa.

Hem preguntat per l'estat de la malalta i mos han dit que és troba notablement millorada.

TELEGRAFIA—El servici complet, que

anunciarem temps enrretera que s'havía demanat per la Estació telegráficá d'Inca, ja s'es posat en vigor. Ara el servici es'á ubert de les 7 del matí fins a les 9 del vespre.

FESTIVIDAD DEL CORPUS—Amb la solemniaal acostumada es celebrà a nostra Parroquia la festividad del Corpus.

Amb assistencia de l'Ajuntament i dels militars vestits d'uniform, es celebrà l'ofici major, cantant-se per la Capella de la Parroquia la missa *Pontificalis* del Mestre Perossi. Mossen Josep Aguiló pronuncià una bella oració eucarística.

A les sis del capvespre, després de matines de la diada, sorti la processó en lo mateix orde dels altres anys: una llarga filera de penons i tabenacles, de sants i santes, verges i angels; escoles municipals, col·legis particulars, congregacions religioses, dues músiques, l'Ajuntament i els militars i la Creu parroquial amb la Custodia.

Enquany e-hi faltava la banda de cornetas i les companyies que solien anar a la cova de la processó.

Ara un comentari.

Per retgla general la gent que va a veure passar la processó és respetuosa. Enquany notarem una cosa que no fa gens ciutadà. Molts dels espectadors no's treien el capell fins que passava la Custodia i encara bastants tengueren que esser avissats. Dones també en verem amb el cap descubert. No heu fan per mal sino per innorancia; però que demostra poca urbanitat i cultura. Altres en verem que fumaven, i qualcún que encenia el xigarro quant anava a passar la Custodia, persones que tenen obligació d'esser educades i que se privarien d'aquest petit gust si tenien que molestar a senyores que estassen en sa presencia.

Desitjám que aquesta digressió, sia un avís, perque no's repetesquen aquets detalls de forma, que desdiven de tota persona ben educada.

ANALISSIS DE LLET.—Fa uns perei de dies que per orde gubernativa, se fa acudir a l'entrada de la Sala al venedors de llet, i allà l'Inspector de queviures, vissura la llet que's ven al públic. Fins aquí no hi ha trobat res de adulterament.

MULTAT I PROCESSAT.—Està en mans del tribunal l'amo d'una taverna que está davant el corté de la tropa que li diven *Es Garrit*, i que sol tenir dins ca-seva gent d'aquella que mai dona cap malaltia a no-joventut. Aqueix tal fong multat per haver desobeit les ordes del senyor Bal·le, tenguent ubert son establiment a les altes hores de la nit, fora del casco de la població.

Es Garrit no feu efectiva la multa; i quant el Municipal Grau, acompanyat de dos testimonis, dependent del Municipi, li dugué la comunicació del primer grau de recarreg per incumpliment, les rebé a crits i blastemies. Anava a tirar una botella de xifón al Municipal, quin cop desvià el Sereno Salas. Els representants de l'Autoritat s'en mancran prés *Es Garrit* a la Sala i el Sr. Bal·le

denuncià el fet al Jutjat de primera Instancia. Després de tres dies de fondet *Es Garrit* es estat procesat.

Nada vale el dinero en comparación con la salud; ésta la consigue el enfermo artrítico que sufre arenillas, mal de piedra, reuma, cólicos nefríticos, gota, ciática, neuralgias etc., con el uso de la «Piperazina Dr. Grau». Es el mejor disolvente del ácido úrico.

MISSA NOVA.—A Sant Francesc demà, dia 6, a les 10, dirà sa primera Missa el Pare Fra. Sebastià Llinàs Casellas. Se cantarà la gran missa del immortal Palestrina. Els amants de la música no dexin passar l'ocasió de sentir cant de sublimades cadencies.

BREGA DE DONES—An el carrer de sa Font hi ha haguda una brega de dones molt enreviscolada. La partida se feia dues a dues; mos diven, persones que presenciaren l'espectacle gratis, que una viuda guapa aguanyà. Deia unes paraules tant gruixades i ferestes que homos casats i garruts no havien sentides dir mai; això en ple carré, davant multitud de gent, nins i nines que e-hi havia comparegut.

I llevors, diven si la VEU escandalisa donant noticies que primer ja han escandalisat a tothom....

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Beseó	a	85'00	el quintá.
Blat	a	23'00	la cortera.
Xexa	a	24'00	id.
Sivada	a	10'50	id.
Id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	11'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	19'50	id.
Blat de les Indies	a	17'50	id.
Favols	a	30'00	id.
Monjetes de confit	a	50'00	id.
id. Blanques	a	45'00	id.
Siurons	a	30'00	id.
Garives	a	05'50	

GRANS COLECCIONS DE NOVEL·LES

D'AQUELLES QUE NO INDIGESTEN

A UNA PESSETA

Administració de la VEU.

Obras del mes del Cor de Jesús

VENALS A NOSTRA LLIBRERÍA

Mes del Sagrat Cor de Jesús per l'Excm i Il·m. Dr. D. Joseph Torras i Bages, bisbe de Vich—Quarta edició corregida—5 reals

Mes del Sagrado Corazón de Jesús por el Excmo. i Ilmo. Dr. D. José Torras y Bages Obispo de Vich—Versión castellana—1'25 ptas.

Nuevo mes del Corazón de Jesús o sea sus virtudes principales consideradas en treinta i tres años de su vida mortal, traducido libremente de la obra del Padre Francisco Javier Gautrelet de la Compañía de Jesús i edicionado con los nueve oficios del Sagrado corazón de Jesús—Nueva edición 1'40 ptas.

Remillete espiritual al Sagrado corazón de Jesús ó brevísimo Mes del Sagrado Corazón por un Padre de la Compañía de Jesús—Octava edición—30 céntimos.

Del B. Ramón Lull

VENAL A NOSTRA LLIBRERÍA

Novenari del B. Ramón Lull, Màrtir, compost per Mossèn Mateu Gelaber, i donat a l'Estampa pels Col·legials de la Sapiencia.—A 2 reals.

Postals de Ramón Lull, original de D. Joan Samsó.—A 10 céntims.

Llibretes d'escriure, en papé superior, que duen estampat a ses cubertes de cartulina, l'HIMNE que ha compost Mossèn Llorenç Ribet, per a cantar-se a les festes centenaries del mateix B. Ramón Lull.—A 10 cts. una, 100, 7 ptas.

BREVE

Cartilla Civico-Moral

PER EL

M. I. Sr. D. Nadal Garau y Estrany
Canónigo Doctoral de la S. I. C. B. de Mallorca

PRECIO

Un ejemplar encuadernado 0'40 ptas.

De venta en la Librería La Bona Causa, Murta, 5. —Inca.

¡ATENCIÓN!

Reapertura de la gran Fotografía FLO

POR EL

Fotógrafo Sr. A. AMADEO

Estará abierta al público, unicamente los Jueves y Domingos

TRABAJOS DE TODAS CLASES

VERDADERAMENTE ARTÍSTICOS

Magníficas e insuperables ampliaciones retocadas en negro, a todos colores y a una sola tinta.

Visítad esta casa y os convencereis

Plaza del Sol 8.—Inca (Mallorca).

ESTAMPES

DEL

COR DE JESÚS

DE 75 AMB 55 CENTIMETRES

I ALTRES MIDES

Propis per fer l'entronament

del Sagrat Cor

A LES CASES CRISTIANES

C. Murta, 5—Inca

ANDREU CAIMARI

In Hoc Signo Vincis

Poema Constantinià premiat en el XV Certamen Científic-Literari del Seminari conciliar de San Pere, de Palma de Mallorca, celebrat en el dia 6 de novembre de 1913—Edició en paper de fil virgurat costada pel Magnífic Ajuntament d'Inca.—Un exemplar ptes. 1'50.

Venal a les principals llibreries i a l'imprenta de *La Veu d'Inca* en gros i a la menuda.

Tip. Durán.—Inca.

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan **Cuellos, Puños y Camisas**. Preferimos se entreguen la prendas sucias o sea sin lavar.

Precios

Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.

Puños id, id. a 10 céntimos par.

Camisas de 20 a 40 céntimos según forma

Sucursal en Inca—Sastrería y Camisería de **FLORENCIO PRAT**—Mayor 6, 8, 10—P. del Sol, 1 y 2,